

A woman with long blonde hair, wearing a white dress and a white hat, is standing in a boutique. She is looking towards the camera. The boutique has a blue wall and several hats hanging on the wall. The text "MY BIG FAT" is overlaid on the image in large, white, bold letters.

**MY
BIG FAT**

**GREEN
WEDDING**

Een groene huwelijksdag vereist nóg meer regel en uitzoekwerk dan een niet-duurzame trouwpartij. En blijkt tevens een stevige relatietest, ontdekt redacteur Sanne Terlingen. “Hó! Geen bitterballen? Een bloemetjesjurk? Mooi niet!” TEKST SANNE TERLINGEN BEELD MARIEKE VAN DER VELDEN

Arnold vroeg me ten huwelijk in Thailand, op een olifant. Hij ging niet op zijn knieën. Dat lukte niet, want op het speciale, olifantvriendelijke bankje konden we nauwelijks bewegen. Maar dat maakte zijn aanzoek niet minder romantisch. Terwijl de olifant z'n billen schuurde aan een palmboom, maakten wij grootse trouwplannen. We fantaseerden over een kasteel in *the middle of nowhere*, lange buitentafels vol lekkere hapjes (met terrasverwarmers als de zon niet zou schijnen), duizenden rozen en de aanwezigheid van onze vrienden uit Ghana, Kameroen, Zweden en andere delen van de wereld.

DRIE JURKEN

Terug in Nederland hielp een milieubewuste collega ons meteen uit de droom. “Leuk dat je in Thailand voor een verantwoorde eco-olifantentour hebt gekozen. Maar een gemiddelde bruiloft is goed voor 9 à 10 ton aan broeikasgassen. Wist je dat?”, zei ze. “Dat is evenveel CO₂ als een gezin in een heel jaar uitstoot.” Ik wilde mijn kop in 't zand steken en doen alsof ik niks gehoord had. Maar als je bij OneWorld werkt gaat dat niet, dus ging ik als een gek op zoek naar mogelijkheden om onze CO₂-tjes te beperken. Uit de eerste zoekresultaten bleek dat Arnold en ik, vergeleken met andere bruidsparen, geen enorme vervuilers zijn. In China kopen bruidjes drie jurken, ik wil er maar één. We gooien aan het eind van

ons feest geen servies kapot, zoals op joodse trouwerijen gebruikelijk is. En we feesten ook niet zeven dagen en nachten door, iets waar sommige paren in Marokko of India zich schuldig aan

TIP #1

FIETS

Duurzame vervoersmiddelen zijn er genoeg. Van de bakfiets en de benenwagen tot de tram en een elektrische Tesla-auto. Wij kiezen voor een versierde fietstaxi. Let op: niet al het duurzame vervoer is ook écht duurzaam. Neem trouwkoe Neeltje uit Heeswijk-Dinther die volgens de eigenaar ‘van haar eigen flink doorloopt’. Maar niet ver genoeg: hij rijdt haar met de aanhanger naar de trouwlocatie.

maken. Een Indiase ecotrouwwebsite adviseert in dat geval om een generator op biobrandstof te huren.

CO₂-METER

“Vervoer is bij vrijwel alle bruiloften de grootste CO₂-post”, vertelt Susan Gerritsen-Overakker alias Sustainable Susan. Zij en haar man Jop stapten in juli 2012 als eerste Nederlandse stel in een CO₂-neutraal huwelijksbootje. “Jop vroeg me ten huwelijk in de VS, waar we anderhalf jaar hebben gewoond. Daar zijn ecochic-weddings al een begrip.” Misschien omdat de gemiddelde bruiloft daar zes keer zo vervuilend is als in Nederland, vanwege alle familie en vrienden die uit verschillende staten naar de trouwerij komen vliegen? Of zijn Nederlanders minder gefocust op

duurzaamheid dan Amerikanen? Uit onderzoek dat Susan heeft laten uitvoeren, blijkt dat Nederlanders vooral duurzaam willen trouwen als benadrukt wordt dat ecokleding en hapjes van betere kwaliteit zijn dan ‘gewone’ feestelementen. En vooral, als zij er de kosten mee kunnen drukken. Het milieu doet er minder toe.

Susan zocht voor haar bruiloft alles zelf uit. Ze deelt haar kennis nu via haar eigen site DuurzameBruiloft.nl. Er staat ook een CO₂-quickscan op. Daarmee kunnen stellen in vijf minuten berekenen hoe vervuilend hún grote dag is.

Als ik onze plannen invoer in de CO₂-meter, blijkt dat Arnold en ik ook naar Hollandse maatstaven ‘schoon’ trouwen. We nodigen dan wel honderd gasten uit, doordat we op één plek trouwen, eten én feesten, besparen we enorm op transport.

In totaal stoten we iets minder uit dan 6 ton CO₂, waarvan 4 ton alsnog valt in de categorie ‘vervoer’. Nummer twee op ons vervuillijstje is ‘eten en drinken’, op de voet gevolgd door ‘kleding & make-up’ en ‘decoratie’. Als we trouwen zoals bedacht, moeten we achttien bomen laten planten om onze uitstoot te compenseren.

GROEN GEKIBBEL

Hoe kan onze bruiloft ‘groener’? Ik plaats een oproepje op Facebook. Na wat lollige reacties (‘Niet trouwen!’, ‘Die stomme neef niet uitnodigen!’, ‘In Adam-en-Evakostuum in plaats van in een tienlaagse witte jurk!’) blijkt dat de meeste van onze gasten het leuk vinden om mee te denken. Bierdrinkende mannen blijken ineens zomaar bereid om veganisihapjes te snacken in plaats van bitterballen. Familieleden gaan carpools. Een collega biedt aan om etensresten naar het Leger des Heils te brengen. En een familievriendin wil

me zelfs haar oude trouwjurk, volge-naaid met roosjes, cadeau doen. “Hó!”, roept Arnold als hij alle Facebook-reacties leest. “Geen bitterballen? Een bloemetjesjurk? Mooi niet! Het is ook mijn bruiloft.” Uit onderzoek van hotelketen Mercur blijkt dat 60 procent van alle bruidsparen ruzie maakt tijdens de trouwvoorbereidingen. Hier begint bij ons ook de heibel. Arnold wil per se papieren uitnodigingen versturen (“Dat vindt mijn moeder leuk”). Terwijl ik net heb ontdekt dat er voor de productie van drie A4'tjes ruim 1 liter water nodig is. Online kaarten versturen is ook nog eens goedkoper. Maar Arnold houdt voet bij stuk: geen kaart, geen huwelijk. En hij gaat ook geen euro per kaartje extra betalen voor gerecycled papier. “Vind jij nou eerst maar eens een duurzame trouwjurk, dan praten we verder.”

TIEN LAGEN POLYESTER

“De gemiddelde bruid draagt haar trouwjurk achttien uur en betaalt daar 1800 euro voor”, zegt Susan van Duurzame Bruiloft. Daarna gaan die tien lagen wit polyester (op oliebasis) of katoen (10.000 liter water per kilo stof) de kast in. Zonde. Een duurzame bruid kiest dus óf voor een jurk die ze na de trouwerij ook nog aan kan, óf voor een exemplaar dat eerder is gedragen. En dan bij voorkeur gemaakt van linnen, bamboepulp, hennep of een andere milieuvriendelijke stof. Maar waar vind je zo'n jurk? Ik roep de hulp in van fair fashionexpert Marieke Eyskoot. Zij trouwde vorig jaar in een jurk van *peace silk*, zijde waarvoor geen vlinders sterven, aan de onderkant gedipt in natuurlijke verf. “Elsien Gringhuis, bekend van de Amsterdam Fashion Week, heeft 'm ontworpen”, vertelt ze. “En ik droeg de jurk opnieuw bij de presentatie van mijn boek *Talking Dress*.” Kies voor een jurk die je te gek vindt, zodat je 'm over tien jaar nog draagt, is dan ook Mariekes tip. “En ga voor kwaliteit. Je hoeft heus geen

Bierdrinkende mannen willen best vegahapjes snacksen

expert te zijn om in te kunnen schatten of een stof na drie keer wassen nog mooi is.” Helaas is mijn trouwbudget niet groot genoeg om een jurk te laten ontwerpen. Toch zijn er ook voor mij groene opties, verzekert Marieke me. Via haar gratis app *Talking Dress* kan ik checken welke duurzame kledingwinkels er bij mij in de buurt zijn. Zo kom ik terecht

TIP #2 RESTJES

Ook bij een biologisch, vegetarisch diner heb je restjes. Spreek met de locatie of leverancier af dat je klikjes mag meenemen, en breng ze naar de daklozenopvang of een andere plek waar gratis maaltijden worden geserveerd. Check vooraf wel of ze het willen hebben, zo neemt de voedselbank geen niet-houdbare maaltijden aan.

bij Laura Dols in Amsterdam, waar ze gepimpte trouwjurken uit de jaren '50 of eerder verkopen. Wie een trouwjurk wil passen, moet een afspraak maken. Het wordt mijn eerste officiële jurkenpasmoment en ik ben behoorlijk zenuwachtig. Daarom zijn mijn moeder en OneWorld-vriendin Frederieke mee ter ondersteuning. Maar wat als alle duurzame jurken reuze suf zijn? Kies ik dan voor het milieu, of zoek ik verder naar mijn droomjurk? Bij Laura blijkt dat ik me daarover geen zorgen hoeft te maken: de hele muur hangt vol hippe bolero's, handtasjes en andere accessoires. Mijn moeder heeft al twee kleurige vestjes in haar hand als de verkoopster vraagt: “Komen jullie voor de trouwjurken? Dan moeten jullie in onze andere winkel zijn, achter de Gamma. Niet te

bereiken met het openbaar vervoer.” Ik heb geen keus: als ik vandaag nog een duurzame trouwjurk wil passen, moeten we nú een dikke, vervuilende taxi bellen.

WIT & VINTAGE

Op weg naar Laura's trouwjurken-dependance verklaar ik dat ik in het rood wil trouwen. Of in het groen, zoals Tina Turner. Bij Laura blijken alle jurken wit. Logisch eigenlijk, want wie trouwde er begin vorige eeuw nou in een gekleurde jurk? Ik baal dat ik me dat niet eerder heb gerealiseerd. Voor de foto pas ik toch maar wat witte exemplaren. En ik word verliefd. Op een jurk waarvan ik vooraf nooit gedacht had dat ik 'm zou willen.

Inclusief kantjes, borduursels en een wijde rok. 100 procent gerecycled. Een collega van Laura gaat 'm precies op maat maken. En al zal ik mijn jurk na afloop niet aantrekken naar een doorsnee feestje, ik kan 'm altijd nog verkopen via Marktplaats of doneren aan een goed doel. Ook hartstikke duurzaam.

Eind goed al goed? Arnold en ik hebben nog een lange weg te gaan. Ik mag dan een duurzame bruidsjurk hebben, we moeten nog op zoek naar een duurzaam pak, ecoschoenen, make-up, ringen van goed goud, vintage jurken voor de bruidsmisjes, biologische cateraars, niet-vervuilend trouwvervoer, een fotograaf... En mag Bono van U2 wel gedraaid worden op ons feest? Of is dat onverantwoord omdat de band via Nederland belasting ontwijkt? Help! Een ding weet ik zeker: als Arnold en ik hier samen uitkomen, hebben we een lange, vervuilende huwelijksreis nodig om bij te komen. ●

Zijn we nog getrouwd? En hoe duurzaam is onze bruiloft echt geworden? Je leest het begin oktober op oneworld.nl/duurzaamtrouwen

Meer tips vind je op duurzamebruiloft.nl en talkingdress.nl

TIP #3 RINGEN

'Gewoon' 18-karaats goud geeft tonnen mijnafval en wordt soms gewonnen met kinderarbeid. Alternatief: oro verde, 'groen' goud met een *fair mined*-certificaat. Wel 15 procent duurder. Of kies voor zilver, hout of glas. Goedkoop, maar het slijt sneller.

Een romantische én goedkope optie: ga voor oud goud, zoals een armband van oma, en laat dat omsmelten tot zelf ontworpen ringen.

